

Akademik Yayın Performansında Devlet mi Vakıf mı? Gastronomi ve Mutfak Sanatları Akademisyenleri Örneği

Emre VAROL¹ Hasan Hüseyin KARA^{2*} Ümit SORMAZ³

¹ Erzincan Binali Yıldırım Üniversitesi, Hacı Ali Akın Uygulamalı Bilimler Yüksekokulu, Erzincan, Türkiye

² Necmettin Erbakan Üniversitesi, Nezahat Keleşoğlu Sağlık Bilimleri Fakültesi, Konya, Türkiye

³ Kırgızistan-Türkiye Manas Üniversitesi, Turizm Fakültesi, Bişkek, Kırgızistan / Necmettin Erbakan Üniversitesi Turizm Fakültesi
Gastronomi ve Mutfak Sanatları Bölümü, Konya, Türkiye

Makale Bilgisi

Geliş Tarihi: 28.10.2024

Kabul Tarihi: 30.11.2024

Yayın Tarihi: 31.12.2024

Anahtar Kelimeler:

Gastronomi ve mutfak sanatları,
Akademisyen,
Yayın performansı,
Devlet üniversitesi,
Vakıf üniversitesi.

ÖZET

Gastronomi ve mutfak sanatları (GMS) bölümü YÖK verilerine göre Türkiye'de ilk kez 2003 yılında lisans düzeyinde eğitime başlamasından bu yana her geçen yıl açılan bölüm sayısında artış olmuştur. Bölüm sayısındaki artış beraberinde akademik personel sayısının artmasına sebep olmuştur. Ancak akademik personel sayısının artmasıyla, akademik performansta büyük bir unsur olan akademik yayınların artış gösterip göstermediği hakkında bugüne kadar herhangi bir çalışma yapılmamıştır. Yapılan çalışma ile gastronomi ve mutfak sanatları akademisyenlerinin son 5 yıl içerisinde (2019-2023) yayınladıkları makale performanslarını ölçmek amaçlanmaktadır. Verilerin toplanabilmesi için akademik.yok.gov.tr ve üniversitelerin resmi web siteleri kullanılmıştır. Araştırma neticesinde 96 gastronomi ve mutfak sanatları bölümündeki 394 öğretim üyelerinin makale verileri toplanmıştır. Elde edilen makale verileri dört kategoride incelenmiştir. Birinci kategori; SCIE, ESCI, SSCI, AHCI ve Scopus endekslilerde yayımlanmış makaleler, ikinci kategori; uluslararası alan endekslerinde taranan dergilerde yayımlanmış makaleler, üçüncü kategori; TRDizin (Ulakbim) tarafından taranan dergiler ve dördüncü kategori; ulusal alan endeksleri tarafından taranan dergilerdir. Araştırma neticesinde devlet üniversitelerinde görev alan GMS akademisyenlerinin vakıf üniversitesindeki akademisyenlerden daha fazla yayın yaptığı tespit edilmiştir ($p<0,05$). Ayrıca devlet üniversitesindeki Prof. Dr. unvanlı akademisyenlerin diğer öğretim üyelerinden daha fazla yayın yaptığı tespit edilmiştir ($p<0,05$). Vakıf üniversitelerinde diğer unvanlara göre daha fazla yayın yapan unvanın ise Doç. Dr. olduğu tespit edilmiştir ($p<0,05$). En fazla yayın uluslararası alan endekslerinde yapılırken, en az yayın ulusal alan endekslerinde yapılmıştır. GMS öğretim üyelerinin yıllık genel yayın üretkenliği incelendiğinde, devlet üniversitelerinde görev yapan akademisyenlerin yalnızca %0,7'sinin son beş yılda herhangi bir akademik yayın yapmadığı gözlemlenmiştir. Buna karşılık, vakıf üniversitelerinde görev alan GMS öğretim üyelerinin %12,9'unun aynı dönemde herhangi bir akademik yayında bulunmadığı tespit edilmiştir.

Academic Publication Performance: State or Foundation University? The Case of Gastronomy and Culinary Arts Academics

Article Info

Received: 28.10.2024

Accepted: 30.11.2024

Published: 31.12.2024

Keywords:

Gastronomy and culinary arts,
Academic,
Publication performance,
State university,
Foundation university.

ABSTRACT

According to the data from the Council of Higher Education (YÖK), the Gastronomy and Culinary Arts (GCA) department first began undergraduate-level education in Türkiye in 2003. Since then, the number of departments has increased each year. This increase in the number of departments has also led to a rise in the number of academic staff. However, no study has been conducted so far to investigate whether the increase in the number of academic staff has resulted in an increase in academic publications, which are a significant factor in academic performance. This study aims to measure the article performance of Gastronomy and Culinary Arts academics over the past five years (2019–2023). To collect data, academic.yok.gov.tr and the official websites of universities were used. As a result of the research, article data from 394 faculty members in 96 Gastronomy and Culinary Arts departments were gathered. The obtained article data were analyzed in four categories. The first category includes articles published in journals indexed by SCIE, ESCI, SSCI, AHCI, and Scopus; the second category includes articles published in journals indexed in international field indices; the third category covers articles published in journals indexed by TRDizin (Ulakbim); and the fourth category includes articles published in journals indexed by national field indices. As a result of the study, it was determined that GCA academics working at state universities published more articles compared to academics at foundation universities ($p<0,05$). Additionally, it was found that professors at state universities published more articles compared to other faculty members ($p<0,05$). At foundation universities, associate professors (Assoc. Prof. Dr.) were identified as the title with the highest number of publications compared to other academic titles ($p<0,05$). The most publications were made in journals indexed in international field indices, while the least were in journals indexed by national field indices. When examining the annual general publication productivity of GCA faculty members, it was observed that only 0.7% of academics working at state universities had not published any academic articles in the last five years. On the other hand, 12.9% of GCA academics working at foundation universities were found not to have published any academic articles during the same period.

Bu makaleye atıfta bulunmak için:

Varol, E., Kara, H. H., & Sormaz Ü. (2024). Akademik yayın performansında devlet mi vakıf mı? Gastronomi ve mutfak sanatları akademisyenleri örneği. *NEUGastro*, 3(2), 124-137.
<https://doi.org/10.54497/neugastro.2024.9>

*Sorumlu Yazar: Emre VAROL, emre.varol@erzincan.edu.tr

This article is licensed under a Creative Commons Attribution-NonCommercial 4.0 International License (CC BY-NC 4.0)

GİRİŞ

Gastronomi bilimi, tarih, kültür, gastronomik faaliyetler ve yiyeceği bir araya getirerek farklı mutfak kültürleri arasındaki benzerlikleri ve farklılıkları ortaya koymayı amaçlayan bir disiplindir (Akturfan, Çınar ve Özata, 2022; Aras, 2024). Gastronomi ve mutfak sanatları (GMS) disiplini, son yıllarda hem akademik hem de endüstriyel alanda hızla yükselen bir ilgi odağı haline gelmiştir. Bu ilgi, alana özgü bilgi birikimini derinleştirmek ve mevcut uygulamaları geliştirmek adına akademik yayınlar yoluyla bilgi paylaşımını da artırmaktadır. Bu noktada, akademisyenlerin yayın performansı hem disiplinin gelişimi hem de akademik katkılarının değerlendirilmesi açısından önemli bir gösterge olmaktadır. Ayrıca sektörde ihtiyaç duyulan donanımlı ve nitelikli bireylerin eğitimden memnuniyet düzeyleri ile eğitim kurumlarında sunulan öğretim kalitesi arasında güçlü bir ilişki bulunmaktadır (Gülenç Birsen ve Erdoğan, 2024).

Akademik yayın performansı, bilimsel bilgi üretiminde aktif bir rol oynayan akademisyenlerin etkisini ve katkı düzeyini anlamak için kullanılan önemli bir kriterdir. Ancak GMS gibi nispeten yeni disiplinlerde, akademisyenlerin bu kriterler doğrultusunda değerlendirilmesi karmaşık bir süreci beraberinde getirmektedir. Disiplinin multidisipliner yapısı, çeşitli araştırma yaklaşımlarının ve yöntemlerinin kullanılması gerekliliğini doğurmaktadır; bu da, akademisyenlerin yayın performansını doğrudan etkileyen unsurlardan biri olarak öne çıkmaktadır.

Bu araştırma ile Türkiye’de GMS bölümlerinde görev yapan öğretim üyelerinin yayınlarını tespit etmek ve gelecekteki çalışmalar için bir temel oluşturulması amaçlanmaktadır.

Literatür Taraması

Gastronomi ve Mutfak Sanatları

Dünya çapında gastronomi ile ilgili ilk lisansüstü eğitim Boston Metropolitan Üniversitesi’nde 1980’li yılların sonunda başlamıştır. Program yarı zamanlı olup, Master of Liberal Arts in Gastronomy adıyla eğitim vermiştir. New York Üniversitesi Steinhart Okulu 1996 yılında gıda kültürü ve gıda sistemleri adı altında iki farklı yüksek lisans eğitimine başlamıştır. New York Üniversitesi Steinhart Okulun’da ayrıca bölümün doktora eğitimi de verilmektedir. Yüksek lisans ve doktora eğitimi Gastronomi adıyla 2001-2009 yılları arasında Adelaide Üniversitesi’nde verilmiştir. Gıda kültürü ve iletişim adıyla yüksek lisans eğitimi ise 2004 yılında Gastronomik Bilimler Üniversitesi’nde (Università di Scienze Gastronomiche di Pollenzo) verilmiştir ve eğitim halen devam etmektedir (Black, 2013; Haden, 2014).

Cumhuriyetin ilanından sonra Türkiye’deki ilk mutfak eğitimi 1961-1962 eğitim-öğretim yılında faaliyete giren Ankara Otelcilik Okulu’nda olmuştur. Okulun eğitim-öğretim süresi 3 yıl olarak belirlenmiştir (Toker, 2020). İlk aşçılık lisesi ise 1985 yılında faaliyete geçen Mengen Aşçılık Lisesi olmuştur. (Yorgancı ve Sungur, 2023). 2002 yılında Türkiye Millî Eğitim Bakanlığının isim birliğine gitmesiyle okul Anadolu Otelcilik ve Turizm Meslek Lisesi kapsamına alınmıştır. Ancak okul Türkiye’nin ilk aşçılık okulu olması hasebiyle okulun isminin başına “aşçılar” ibaresi eklenmiştir (Kurnaz, Babür ve Akyurt Kurnaz, 2018). 2005-2006 eğitim öğretim yılından itibaren, ortaöğretim düzeyinde aşçılık eğitimi veren kurumlar; otelcilik ve turizm meslek lisesi, kız meslek liseleri, ticaret meslek lisesi, çok programlı liseler, endüstri meslek lisesi ve açık öğretim meslek lisesidir (Yorgancı ve Sungur, 2023).

Yükseköğretim düzeyinde ilk aşçılık eğitimi 1997 yılında Mengen Meslek Yüksekokulu bünyesinde verilmiştir. Verilen aşçılık eğitiminin süresi 2 yıldır. Lisans seviyesindeki ilk GMS bölümü Tuğrul Şavkay öncülüğünde Yeditepe Üniversitesinde 2003 yılında kurulmuştur (Aydemir, 2018). GMS bölümünde ilk yüksek lisans ve doktora eğitimi 2014 yılında Gazi Üniversitesi öncülüğünde başlamıştır

(Sezen, 2018). 2023 YÖK verilerine göre 27'si vakıf 77'si devlet üniversitelerinde olmak üzere toplam 104 aşçılık bölümü, 35'i vakıf 60'ı devlet üniversitesi olmak üzere 95 GMS bulunmaktadır (Bişiren ve Gençler, 2023). 2023 YÖK Atlas verilerine göre GMS alanında toplamda 34 yüksek lisans programı ve 11 doktora programı bulunmaktadır (Buluk Eşitti ve Bay, 2023). 2024 yılı itibariyle GMS eğitiminin verildiği toplamda 5 farklı ön lisans, lisans ve lisansüstü bölümü bulunmaktadır. Ön lisans eğitimi kapsamında aşçılık ve gemi aşçılığı programları, lisans eğitimi kapsamında gastronomi, gastronomi ve mutfak sanatları bölümleri, lisansüstü eğitim kapsamında ise gastronomi, gastronomi ve mutfak kültürü ve gastronomi ve mutfak sanatları bölümleri bulunmaktadır (istatistik.yok.gov.tr, 2024).

Semint ve Özbay (2021) yaptığı araştırma verilerine göre 2019 yılında GMS bölümünde toplam 406 akademik personel bulunmaktadır. Araştırmaya göre, GMS bölümündeki akademisyenlerin lisans mezuniyet dağılımı şu şekildedir: %33 turizm, %24 gıda mühendisliği, %14 gastronomi, %11 yiyecek-içecek işletmeciliği, %6 konaklama işletmeciliği, %4 işletme, %3 beslenme ve diyetetik, %3 veterinerlik, %2'si ise diğer bölümlerden mezun olmuştur. Temizkan, Bulgan ve Satı'nın (2024) yaptığı araştırmada GMS bölümünde görev alan akademisyen sayısı 5 yılda %55,42 artış göstererek 631'e yükselmiştir. Akademisyenlerin lisans mezuniyet dağılımı şu şekildedir: %27,2 turizm, %21 gıda mühendisliği, %17,7 GMS, %9,7 eğitim, %5,8 sağlık, %5 iktisadi ve idari bilimler, %2,4 ziraat, %2,2 temel bilimler, %1,7 sosyal bilimler, %8,1'nin ise lisans mezuniyet bilgisine ulaşamamıştır. Yapılan araştırmalara göre lisans mezuniyetine göre GMS bölümündeki akademisyenlerin 2024 yılında artış gösterdiği görülmektedir.

Endeksler

1960 yılında kurulan Institute for Scientific Information (ISI), Science Citation Index Expanded (SCIE) ile bilim ve teknik alanında (tarım, astronomi, biyokimya, biyoloji, biyoteknoloji, kimya, bilgisayar bilimleri, nöroloji, onkoloji, pediatri, farmakoloji, fizik, bitki bilimleri, psikiyatri, malzeme bilimi, matematik, tıp, cerrahi, veteriner bilimleri ve zooloji), Social Sciences Citation Index (SSCI) ile sosyal bilimlerde (antropoloji, tarih, iş ilişkileri, hukuk, dil bilimi, felsefe, psikoloji, siyaset bilimi, halk sağlığı, sosyal bilimler, toplumsal yaşam, sosyoloji, kent araştırmaları, kadın çalışmaları ve psikiyatri) ve Arts and Humanities Citation Index (A&HCI) ile sanat ve beşeri bilimleri (arkeoloji, mimarlık, sanat, Asya çalışmaları, klasik çalışmalar, dans, folklor, tarih, dilbilimi, edebi antolojiler, edebiyat, müzik, felsefe, şiir, radyo-televizyon-film, din, dil ve tiyatro) konu başlığında yayınları sınıflandırır. Web of Science (WoS) veri tabanına eklenen Emerging Sources Citation Index (ESCI), araştırmacıların yeni ortaya çıkan, bilimsel değeri olan dergileri takip etmeleri ve atıflarını değerlendirmeleri için 2015 yılında oluşturulmuştur. ESCI'da endekslenen dergiler, genellikle WoS'in daha köklü endeksleri olan Science Citation Index Expanded (SCIE), Social Sciences Citation Index (SSCI) ve Arts & Humanities Citation Index (AHCI) gibi endekslere henüz dahil edilmemiştir, ancak içerik olarak yüksek kalite ve özgünlük barındırdıkları için izlenmektedir. Ayrıca dergilere etki faktörü (impact factor) sağlamasa da bu dergilerden alınan atıflar diğer dergilerin etki faktörüne katkıda bulunmaktadır. ESCI'da dizinlenen dergiler, WoS üzerinden tam atıf sayıları ve yazar bilgileriyle erişilebilir olup, makaleler yazarların h-endeksine katkıda bulunmaktadır (Asan, 2004; Editor Resources, 2024).

2004 yılında yayın hayatına başlayan Scopus veri tabanı ise dergileri dört ana başlık altında (yaşam bilimleri, doğal bilimler, sağlık bilimleri ve sosyal ve beşeri bilimler) toplar. Scopus, sağlık ve yaşam bilimlerini temel bilimlerden bağımsız ele alırken, sanat ve beşeri bilimleri sosyal bilimler altında değerlendirir. Örneğin, WoS'ta sanat ve beşeri bilimler kapsamında yer alan mimarlık alanı, Scopus'ta mühendislik başlığı altında doğal bilimlerle ilişkilendirilmiştir. Scopus ayrıca bazı dergileri "multidisipliner" olarak tanımlayarak dört temel başlık altında yer alan disiplinler arası yayınlara erişim sağlamaktadır (Karasözen, Gökkurt Bayram ve Zan, 2011).

Üniversitelerarası kurul başkanlığının (ÜAK) 09.08.2023 tarihinde yayınlanan kararla temel alanlar özelinde farklılaşan ve karmaşıklığa sebep olan alan endeksleri tanımı kaldırmıştır (UAK.gov.tr, 2023). Uluslararası alan endekslerinden bazıları: ERIC, PUBMED, EMBASE, PSYCINFO, CINAHL, ECONLIT, ZOOLOGICAL RECORD, GEOREF, CAB ABSTRACTS, ANTHROPOLOGICAL INDEX, EBSCO, H. W. WILSON DATABASE, DAAI ve ICONDA'dır (Erbakan.edu.tr, 2024).

ULAKBİM, Türkiye'nin bilimsel bilgi birikimini yansıtan ürünler geliştirmeyi misyon edinmiş olup, araştırmacıların ulusal ve bilimsel içeriğe elektronik ortamda erişimini sağlamak için TRDizin'i uluslararası standartlara uygun olarak geliştirmiştir. İlk olarak 2013 yılı sonuna kadar "Ulusal Veri Tabanları (UVT)" adıyla bilinen TRDizin, Fen ve Sosyal Bilimler alanlarında Dış Hekimliği, Eczacılık, Mühendislik, Sağlık Bilimleri ve Veterinerlik gibi alt alanlarda dergiler içermektedir. Dizinde yer alan ulusal bilimsel dergiler, ULAKBİM TRDizin uzmanları ve ilgili alanlardan akademisyenlerden oluşan komiteler tarafından değerlendirme kriterlerine göre seçilmektedir. 2000 yılından bu yana web üzerinden taranabilir olan TRDizin, bibliyografik bilgilerle birlikte makale tam metinlerine de erişim sağlamaktadır (Aslan, 2019; TRDizin, 2024).

Türkiye'de yayınlanan ulusal alan endeksleri, çeşitli disiplinlerdeki akademik çalışmaları görünür kılmak ve bilimselliği teşvik etmek amacıyla oluşturulmuştur. Örneğin, Asos İndeks; sosyal, beşeri ve fen bilimlerindeki dergileri tarayarak bu alanlardaki yayınların erişilebilirliğini artırır. Türk Eğitim İndeksi, eğitim alanındaki Türkçe yayınları kapsarken; SOBİAD, sosyal ve beşeri bilimlerdeki araştırmaları içeren kapsamlı bir veri tabanı sunar. Araştırmacılar, bilimsel araştırmaları farklı disiplinlerde endekslerken, Türkiye Turizm Dizini turizm alanındaki çalışmalara odaklanmaktadır.

ARAŞTIRMA AMACI VE YÖNTEMİ

Araştırma Amacı

Bu çalışma, GMS alanında görev alan akademisyenlerin makale performanslarını ölçmeyi amaçlamaktadır. Önder ve Esen Erdil'in (2015) çalışmasında olduğu gibi, son beş yıllık (2019-2023) yayın performansları incelenerek GMS akademisyenlerinin yayımladıkları makaleler analiz edilecektir. Ayrıca, unvan farklılıklarının ve akademisyenlerin çalıştıkları kurumun (devlet veya vakıf üniversitesi) makale üretimine etkileri hakkında bilgi edinmek amaçlanmaktadır.

Araştırma Yöntemi

Araştırma verilerinin toplanması sürecinde YÖK ATLAS, akademik.yok.gov.tr ve üniversitelerin resmî web siteleri kullanılmıştır. İlk olarak, YÖK ATLAS (2024) aracılığıyla Türkiye'de GMS bölümü bulunan üniversiteler tespit edilmiştir. Daha sonra, bu üniversitelerin resmî web siteleri incelenerek bölümlerde görev yapan öğretim üyeleri belirlenmiştir. Son olarak, tespit edilen öğretim üyelerinin akademik yayınları, akademik.yok.gov.tr üzerinden kayıt altına alınmıştır. Araştırma verileri, 10-14 Eylül 2024 tarihleri arasında toplanmış ve bu süreçte 96 GMS bölümünde görev yapan toplam 394 akademisyene ait makale verileri elde edilmiştir. Toplanan makaleler, yayımlandıkları dergilerin indekslerine göre dört kategoriye ayrılarak analiz edilmiştir. Birinci kategori, SCIE, ESCI, SSCI, AHCI (WoS) ve Scopus kapsamında taranan dergilerde yayımlanmış makaleleri; ikinci kategori, uluslararası alan endekslerinde taranan dergilerde yayımlanmış makaleleri; üçüncü kategori, TRDizin (ULAKBİM) tarafından taranan dergilerde yayımlanmış makaleleri; dördüncü kategori ise ulusal alan endekslerinde taranan dergilerde yayımlanmış makaleleri kapsamaktadır.

Araştırmanın Önemi

Öğretim üyelerinin akademik performanslarının unvanları ve çalıştıkları kurum türüne (devlet veya vakıf üniversitesi) göre farklılık gösterip göstermediğine dair literatürde sınırlı sayıda araştırma

bulunmaktadır. Bu çalışma, akademik performansın önemli bir ölçütü olan yayın sayısını ele alarak, öğretim üyelerinin akademik başarılarını karşılaştırmada değerli bir perspektif sunmayı amaçlamaktadır. Bu açıdan, çalışmanın alandaki bilgi boşluğunu doldurması ve akademik performans kriterlerine ilişkin anlamlı katkılar sağlaması beklenmektedir.

Veri Analizi

Araştırma kapsamında elde edilen verilerin analizi SPSS (19) paket programı kullanılarak yapılmıştır. Toplanan veriler Frekans, T-testi (Independent-samples T test) ve Tamhane's T2 analizleri ile çözümlenmiştir.

Bulgular

Gastronomi ve Mutfak Sanatları (GMS) bölümleri Türkiye'de hızla yaygınlaşırken, bu bölümlerde görev yapan akademik personel sayısında da önemli bir artış görülmüştür. Bu bölümde sunulan veriler ile GMS öğretim üyelerinin yayın performansları incelenmiş ve unvanlarına, ayrıca kurumlarına göre farklılıklar değerlendirilmeye çalışılmıştır. Araştırma kapsamında GMS akademisyenlerinin unvan dağılımı tablo 1'de sunulmuştur.

Tablo 1

GMS Akademisyenlerinin Unvan Dağılımı

Yayın Yapan Kurum	Unvan			Genel Toplam
	Prof. Dr.	Doç. Dr.	Dr. Öğr. Üyesi	
Devlet Üniversitesi Akademisyenleri	43	118	109	270
Vakıf Üniversitesi Akademisyenleri	23	19	82	124
Toplam	66	137	191	394

GMS akademisyenlerinin unvan dağılımı incelendiğinde devlet üniversitelerindeki akademisyen sayısının vakıf üniversitedeki akademisyenlerden daha fazla olduğu görülmektedir. Doçent unvanındaki akademisyenlerin devlet üniversitelerinde daha fazla olduğu gözlemlenmektedir. Vakıf üniversitelerindeki akademisyenlerde ise doktor öğretim üyesi unvanındaki akademisyenlerin daha fazla olduğu gözlemlenmektedir. Türkiye'de toplamda 394 GMS akademisyeni olduğu görülürken bunların 270'i devlet 124'ü vakıf üniversitelerinde görev almaktadır.

Tablo 2

GMS Öğretim Üyelerinin Yayın Üretkenliğinin Karşılaştırılması

Yayın Yapan Kurum	N	Ortalama	Std. Sapma	t-değeri	P değeri
Devlet Üniversitesi Akademisyenleri	270	11,000	8,365	21,607	0,001*
Vakıf Üniversitesi Akademisyenleri	124	6,153	7,792	8,793	0,001*

*Ortalama fark 0,05 seviyesinde anlamlıdır.

Tablo 2'de sunulan GMS öğretim üyelerinin yayın üretkenliği karşılaştırılması T-testi (Independent-samples T test) ile yapılmıştır. Elde edilen sonuç doğrultusunda devlet üniversitelerinde görev alan GMS akademisyenlerinin daha fazla yayın ürettiği sonucuna varılmıştır ($p < 0,05$).

Tablo 3
GMS Öğretim Üyelerinin Yayın Üretkenliğinin Karşılaştırılması

Kurum	Unvan	N	Ortalama	Std. Sapma	f-değeri	p-değeri
Devlet	Prof. Dr.	43	15,488	9,669	20,136	0,001*
	Doç. Dr.	118	12,567	8,531		
	Dr. Öğr. Üyesi	270	7,532	6,019		
Vakıf	Prof. Dr.	23	4,173	4,152	22,399	0,001*
	Doç. Dr.	19	15,631	14,349		
	Dr. Öğr. Üyesi	82	4,512	4,104		

*Ortalama fark 0,05 seviyesinde anlamlıdır.

Tablo 3’de GMS öğretim üyeleri unvan ve kurum bazlı karşılaştırılmıştır. Levene test istatistiği göz önünde bulundurularak, varyansların homojen olmadığı anlaşılmış ($p < 0,05$) bu sebeple farklılıklar Tamhane’s T2 analizi sonucuna göre yorumlanmıştır. Tamhane’s T2 analizi varyanslar homojen olmadığı durumda kullanılmaktadır (Hochberg ve Tamhane, 1987). Devlet üniversitelerindeki sırasıyla Prof. Dr., Doç. Dr. ve Dr. Öğr. Üyesi unvanına sahip öğretim üyeleri yayın yaptığı sonucuna varılmıştır ($p < 0,05$). Vakıf üniversitelerindeki ise sırasıyla Doç. Dr., Dr. Öğr. ve Prof. Dr. unvanına sahip öğretim üyeleri yayın yaptığı sonucuna varılmıştır ($p < 0,05$). Vakıf üniversitesindeki Doç. Dr. unvanına sahip akademisyenlerin diğer unvana sahip olan öğretim üyelerine göre daha fazla yayın yaptığı görülmektedir ($p < 0,05$).

Tablo 4
GMS Öğretim Üyelerinin Yayın Endekslerine Göre Yayın Farklılıkları

Yayın Endeksleri	Kurum	Unvan	N	Ortalama	Std. Sapma	f-değeri	p-değeri
WoS ve Scopus	Devlet Üniversitesi	Prof.	43	2,139	3,412	3,089	0,047*
		Doç. Dr.	118	2,644	3,951		
		Dr. Öğr. Üyesi	109	1,541	2,477		
	Vakıf Üniversitesi	Prof.	23	1,652	2,551	5,989	0,003*
		Doç. Dr.	19	4,368	3,714		
		Dr. Öğr. Üyesi	82	2,258	2,794		
Uluslararası	Devlet Üniversitesi	Prof.	43	7,581	6,716	16,779	0,001*
		Doç. Dr.	118	5,211	5,845		
		Dr. Öğr. Üyesi	109	2,541	3,275		
	Vakıf Üniversitesi	Prof.	23	0,869	1,516	8,892	0,001*
		Doç. Dr.	19	3,947	5,806		
		Dr. Öğr. Üyesi	82	1,231	1,772		

TRDizin	Devlet Üniversitesi	Prof.	43	4,441	4,584	16,618	0,001*
		Doç. Dr.	118	4,728	3,797		
		Dr. Öğr. Üyesi	109	2,156	2,553		
	Vakıf Üniversitesi	Prof.	23	1,347	2,058	13,572	0,001*
		Doç. Dr.	19	3,736	3,664		
		Dr. Öğr. Üyesi	82	1,024	1,465		
Ulusal	Devlet Üniversitesi	Prof.	43	1,255	1,449	5,539	0,006*
		Doç. Dr.	118	0,974	1,544		
		Dr. Öğr. Üyesi	109	0,495	1,378		
	Vakıf Üniversitesi	Prof.	23	0,304	1,063	11,797	0,001*
		Doç. Dr.	19	3,578	6,890		
		Dr. Öğr. Üyesi	82	0,219	0,720		

*Ortalama fark 0,05 seviyesinde anlamlıdır.

WoS ve Scopus endekslerinde yayın yapan GMS öğretim üyeleri incelendiğinde hem devlet hem de vakıf üniversitelerinde en çok yayını Doç. Dr. unvanına sahip akademisyenlerin yaptığı görülmektedir ($p<0,047$). Özellikle vakıf üniversitelerinde görev yapan Doç. Dr. unvanına sahip akademisyenlerin bu endekslerde en yüksek yayın sayısına ulaştığı tespit edilmiştir ($p<0,05$).

Uluslararası alan endekslerde yayın yapan öğretim üyeleri incelendiğinde, devlet üniversitelerinde en çok yayını Prof. Dr. unvanına sahip akademisyenlerin yaptığı gözlemlenmektedir ($p<0,05$). Vakıf üniversitelerinde ise en fazla yayını Doç. Dr. unvanına sahip akademisyenler gerçekleştirmiştir ($p<0,05$). Devlet üniversitelerinde görev yapan Prof. Dr. unvanına sahip akademisyenlerin uluslararası yayın üretkenliği öne çıkmaktadır ($p<0,05$).

TrDizin endekslerinde ise hem devlet hem de vakıf üniversitelerinde en çok yayını yine Doç. Dr. unvanına sahip akademisyenler yapmaktadır ($p<0,05$). Bu endekste en fazla yayını, devlet üniversitelerinde görev yapan Doç. Dr. unvanlı akademisyenlerin gerçekleştirdiği görülmüştür ($p<0,05$).

Ulusal alan endekslerinde yayın üretkenliği incelendiğinde, devlet üniversitelerinde en fazla yayını Prof. Dr. unvanına sahip akademisyenler yaparken ($p<0,05$), vakıf üniversitelerinde en fazla yayını Doç. Dr. unvanına sahip akademisyenler yapmaktadır ($p<0,05$). En yüksek ulusal yayın sayısına ise devlet üniversitelerindeki Doç. Dr. unvanına sahip akademisyenler ulaşmıştır ($p<0,05$).

Tablo 5
Öğretim Üyelerinin Yıllık Yayın Üretkenliği

Yıllık Ortalama Yayın Sayısı	N		Yüzde	
	Devlet	Vakıf	Devlet	Vakıf
0	2	16	%0,7	%12,9
0, 1.0	51	51	%18,9	%41,1
1.0, 2.0	94	31	%34,8	%25,0
2.0, 3.0	61	17	%22,6	%13,7
3.0, 4.0	24	5	%8,9	%4,0
4.0, 5.0	17	2	%6,3	%1,6
5.0, 6.0	8	0	%3,0	%0,0
6.0, 7.0	6	0	%2,2	%0,0
7.0, 8.0	4	0	%1,5	%0,0
8.0, 9.0	0	0	%0,0	%0,0
9.0, 10.0	0	0	%0,0	%0,0
10.0 ≥	3	2	%1,1	%1,6
Toplam	270	124	%100	%100

Tablo 5'te sunulan verilere göre, GMS öğretim üyelerinin yıllık genel yayın üretkenliği incelendiğinde, devlet üniversitelerinde görev yapan akademisyenlerin yalnızca %0,7'sinin son beş yılda herhangi bir akademik yayın yapmadığı gözlemlenmiştir. Buna karşılık, vakıf üniversitelerinde görev alan GMS öğretim üyelerinin %12,9'unun aynı dönemde herhangi bir akademik yayında bulunmadığı tespit edilmiştir.

Tablo 6
Öğretim Üyelerinin Yıllık Yayın Üretkenliği (WoS ve Scopus)

Yıllık Ortalama Yayın Sayısı	N		Yüzde	
	Devlet	Vakıf	Devlet	Vakıf
0	116	47	%43,0	%37,9
0, 1.0	110	58	%40,7	%46,8
1.0, 2.0	30	14	%11,1	%11,3
2.0, 3.0	12	5	%4,4	%4,0
3.0, 4.0	0	0	%0,0	%0,0
4.0, 5.0	2	0	%0,8	%0,0
Toplam	270	124	%100	%100

Tablo 6'da sunulan verilere göre, GMS öğretim üyelerinin yıllık WoS ve Scopus endeksli yayın üretkenliği incelendiğinde, devlet üniversitelerinde görev yapan akademisyenlerin %43'ünün son beş yılda bu endekslerde yayın yapmadığı tespit edilmiştir. Vakıf üniversitelerinde görev alan GMS öğretim üyelerinin ise %37,9'unun aynı dönemde WoS ve Scopus endekslerinde herhangi bir yayında bulunmadığı gözlemlenmiştir.

Tablo 7
Öğretim Üyelerinin Yıllık Yayın Üretkenliği (Uluslararası Alan Endeksleri)

Yıllık Ortalama Yayın Sayısı	N		Yüzde	
	Devlet	Vakıf	Devlet	Vakıf
0	41	56	%15,2	%45,2
0, 1.0	140	55	%51,9	%44,4
1.0, 2.0	56	11	%20,7	%8,9
2.0, 3.0	17	0	%6,3	%0,0
3.0, 4.0	9	1	%3,3	%0,8
4.0, 5.0	4	1	%1,5	%0,8
5.0, 6.0	1	0	%0,4	%0,0
6.0, 7.0	2	0	%0,8	%0,0
Toplam	270	124	%100	%100

Tablo 7'deki verilere göre, GMS öğretim üyelerinin uluslararası alan endekslerindeki yıllık yayın üretkenliği incelendiğinde, devlet üniversitelerinde görev yapan akademisyenlerin %15,2'sinin son beş yılda uluslararası endekslerde yayın yapmadığı tespit edilmiştir. Vakıf üniversitelerinde görev alan GMS öğretim üyelerinin ise %45,2'sinin son 5 yılda uluslararası alan endekslerde herhangi bir yayında bulunmadığı gözlemlenmiştir.

Tablo 8
Öğretim Üyelerinin Yıllık Yayın Üretkenliği (TRDizin)

Yıllık Ortalama Yayın Sayısı	N		Yüzde	
	Devlet	Vakıf	Devlet	Vakıf
0	61	56	%22,6	%45,2
0, 1.0	125	58	%46,3	%46,8
1.0, 2.0	55	9	%20,4	%7,3
2.0, 3.0	28	0	%10,4	%0,0
3.0, 4.0	0	1	%0,0	%0,8
4.0, 5.0	1	0	%0,4	%0,0
Toplam	270	124	%100	%100

Tablo 8'de sunulan veriler GMS öğretim üyelerinin yıllık ulusal alan endekslerinden biri olan TRDizin'e yönelik yayın üretkenliğini karşılaştırmaktadır. Devlet üniversitelerinde görev yapan GMS akademisyenlerinin %22,6'sının son beş yılda TRDizin endeksinde yayın yapmadığı görülmektedir. Buna karşılık, vakıf üniversitelerindeki GMS öğretim üyelerinin %45,2'si son beş yılda TRDizin endeksinde herhangi bir yayında bulunmamıştır.

Tablo 8
Öğretim Üyelerinin Yıllık Yayın Üretkenliği (Ulusal Endeksler)

Yıllık Ortalama Yayın Sayısı	N		Yüzde	
	Devlet	Vakıf	Devlet	Vakıf
0	165	97	%61,1	%78,2
0, 1.0	92	22	%34,1	%17,7
1.0, 2.0	12	3	%4,4	%2,4
2.0, 3.0	1	0	%0,4	%0,0
3.0, 4.0	0	1	%0,0	%0,8
4.0, 5.0	0	0	%0,0	%0,0
5.0, 6.0	0	1	%0,0	%0,8
Toplam	270	124	%100	%100

Tablo 9’da sunulan verilere göre, GMS öğretim üyelerinin ulusal alan endekslerindeki yıllık yayın üretkenliği incelendiğinde, devlet üniversitelerinde görev yapan akademisyenlerin %61,1’inin son beş yılda ulusal alan endekslerinde yayın yapmadığı tespit edilmiştir. Vakıf üniversitelerinde çalışan GMS öğretim üyelerinin ise %78,2’sinin aynı dönemde ulusal alan endeksinde herhangi bir yayında bulunmadığı gözlemlenmiştir

TARTIŞMA, SONUÇ VE ÖNERİLER

Demir (2016), ilahiyat fakültelerinin akademik performansını incelediği çalışmasında, 2005-2015 yılları arasında ilahiyat dergilerinde yayın yapan akademisyenlerin öğretim üyesi başına düşen ortalama makale sayısının 0,83 olduğunu tespit etmiştir. Bu çalışmada elde edilen verilerle karşılaştırıldığında hem devlet hem de vakıf üniversitelerindeki GMS akademisyenlerinin daha fazla akademik yayın yaptığı gözlemlenmiştir. Sop (2017), turizm alanında araştırma görevlilerinin yayın performansını değerlendirdiği çalışmasında, katılımcıların ortalama 1,8 makale yayınladığını belirlemiştir. Elde edilen veriler ile Sop’un (2017) bulguları karşılaştırıldığında, GMS alanındaki tüm akademisyenlerin turizm alanındaki araştırma görevlilerinden daha yüksek yayın performansına sahip olduğu görülmektedir. Önder ve Esen Erdil (2015) ise işletme bölümü akademisyenlerinin 2007-2011 yılları arasındaki akademik yayın performanslarını incelemiş ve işletme bölümü öğretim üyelerinin %80,3’ünün SSCI endeksli dergilerde yayın yapmadığını tespit etmiştir. Çalışmamızdaki veriler, GMS öğretim üyelerinin bu alanda daha iyi bir performans sergilediğine işaret etmektedir. Çalikoğlu (2023) ise Türkiye’deki üniversitelerde görev yapan, araştırma üretkenliği yüksek öğretim elemanlarını incelemiş ve sosyal-beşeri bilimler ile sanat disiplinlerinde görev yapan akademisyenlerin en yüksek yayın oranına sahip olduğunu belirlemiştir. Ayrıca, en yüksek üretkenliğe sahip akademik unvanın profesör unvanı olduğunu saptamış ve bu bulgular, çalışmamızdaki devlet üniversitesi verileri ile benzerlik göstermektedir. Çalikoğlu (2023) ayrıca devlet üniversitelerinin vakıf üniversitelerinden daha yüksek yayın üretkenliğine sahip olduğunu ifade etmiş ve bu sonuç da çalışmamızdaki verilerle paralellik göstermektedir.

Bu çalışmada, Gastronomi ve Mutfak Sanatları (GMS) akademisyenlerinin unvan dağılımı ve yayın üretkenliği, devlet ve vakıf üniversiteleri arasındaki farklılıklar üzerinden incelenmiştir. Araştırma kapsamında Türkiye’de toplam 394 GMS akademisyeni olduğu belirlenmiştir; bunların 270’i devlet üniversitelerinde, 124’ü ise vakıf üniversitelerinde görev yapmaktadır. Devlet üniversitelerinde doçent unvanına sahip akademisyenlerin daha fazla olduğu görülürken, vakıf üniversitelerinde doktor öğretim

üyesi unvanındaki akademisyenlerin sayıca üstün olduğu gözlemlenmiştir.

Yayın üretkenliği karşılaştırmasında, devlet üniversitelerinde görev yapan GMS akademisyenlerinin daha fazla yayın yaptığı sonucuna ulaşılmıştır ($p < 0,05$). Yayın endekslerine göre incelendiğinde, devlet üniversitelerindeki akademisyenlerin ağırlıklı olarak WoS ve Scopus endekslerinde, uluslararası alan endekslerinde ve TRDizin'de daha fazla yayına sahip olduğu görülmüştür. Özellikle devlet üniversitelerinde görev yapan Prof. Dr. unvanına sahip akademisyenlerin uluslararası endekslerde yüksek bir yayın üretkenliği gösterdiği belirlenmiştir. Vakıf üniversitelerinde ise, doçent unvanına sahip akademisyenlerin WoS ve Scopus endekslerinde en yüksek yayın sayısına ulaştığı saptanmıştır.

Akademisyenlerin yıllık yayın üretkenliği analiz edildiğinde, devlet üniversitelerinde görev yapan akademisyenlerin yalnızca %0,7'sinin son beş yılda akademik yayın yapmadığı, buna karşılık vakıf üniversitelerindeki akademisyenlerin %12,9'unun aynı dönemde herhangi bir akademik yayında bulunmadığı tespit edilmiştir. WoS ve Scopus endeksleri özelinde, devlet üniversitelerinde görev yapan akademisyenlerin %43'ünün ve vakıf üniversitelerindeki akademisyenlerin %37,9'unun bu endekslerde yayın yapmadığı gözlemlenmiştir. Uluslararası alan endekslerinde, devlet üniversitelerinde görev yapan akademisyenlerin %15,2'si ve vakıf üniversitelerindeki akademisyenlerin %45,2'si son beş yılda herhangi bir yayın yapmamıştır.

TRDizin endeksinde yapılan yayınlar incelendiğinde, devlet üniversitelerindeki GMS akademisyenlerinin %22,6'sının son beş yılda TRDizin endeksinde yayın yapmadığı, vakıf üniversitelerindeki akademisyenlerin ise %45,2'sinin bu endekste herhangi bir yayında bulunmadığı belirlenmiştir. Ulusal endekslerde ise devlet üniversitelerindeki akademisyenlerin %61,1'inin ve vakıf üniversitelerindeki akademisyenlerin %78,2'sinin son beş yılda ulusal endekslerde yayın yapmadığı görülmüştür.

Sonuç olarak, çalışmada devlet üniversitelerinde görev yapan GMS akademisyenlerinin vakıf üniversitelerindeki meslektaşlarına göre daha fazla akademik yayın ürettiği, özellikle doçent ve profesör unvanına sahip akademisyenlerin yayın üretkenliğinde öne çıktığı tespit edilmiştir. Bu durum, devlet üniversitelerindeki akademik kadroların araştırma ve yayın odaklı bir yapıya sahip olduğunu göstermektedir. Çalışma verileri ve literatür bilgileri doğrultusunda;

Akademisyenlere Yönelik Destek Programları: Akademisyenlerin uluslararası akademik platformlarda daha fazla yer alabilmesi için, yurtdışı bilimsel iş birliklerini destekleyen programların artırılması gerekmektedir. Ayrıca, araştırma projelerine yönelik fon kaynaklarının genişletilmesi, akademik yayın performansını olumlu yönde etkileyebilir,

Yayın Kalitesini Artırmaya Yönelik Stratejiler: Akademisyenlerin sadece nicel anlamda değil, nitelik olarak da daha yüksek standartlarda yayın yapabilmeleri için, akademik dergi editörleri ve hakemlerinin kalitesini artırıcı çalışmalar yapılmalıdır. Eğitim seminerleri ve yazım atölyeleri gibi destekleyici faaliyetler teşvik edilmelidir,

Gastronomi Alanında Multidisipliner Çalışmaların Teşvik Edilmesi: Gastronomi ve mutfak sanatlarının diğer bilim dalları ile etkileşimini artırmak adına, farklı disiplinlerle ortak projeler yapılmalıdır. Örneğin, beslenme bilimi, turizm ve kültürel çalışmalar gibi alanlarla iş birliği içinde projeler geliştirilmeli,

Ulusal ve Uluslararası Yayın Teşviklerinin Artırılması: Akademik performansı artırmak için, ulusal ve uluslararası akademik yayınlara yönelik teşviklerin artırılması gerekmektedir. Özellikle uluslararası prestijli dergilerde yayın yapmayı özendiren teşvik politikaları hayata geçirilmesi önerilmektedir.

Etik Kurul Onayı

Bu çalışma (10/12/2021 tarih ve 2021/586 sayılı Necmettin Erbakan Üniversitesi Sosyal ve Beşeri Bilimler Bilimsel Etik Kurulu Başkanlığı Etik Kurul Onay Belgesi ile) bilimsel araştırma ve yayın etiği kurallarına uygun olarak hazırlanmıştır.

Yazar Katkıları

Araştırma Tasarımı (CRediT 1) Yazar 1 (%100)

Veri Toplama (CRediT 2) Yazar 2 (%50) – Yazar 3 (%50)

Araştırma - Veri Analizi - Doğrulama (CRediT 3-4-6-11) Yazar 2 (%50) – Yazar 3 (%50)

Makalenin Yazımı (CRediT 12-13) Yazar 1 (%100)

Metnin Tashihi ve Geliştirilmesi (CRediT 14) Yazar 1 (%60) – Yazar 2 (%20) – Yazar 3 (%20)

Finansman

Çalışma herhangi bir finansal destek almamıştır.

Çıkar Çatışması

Yazarlar ya da üçüncü taraflar açısından çalışmadan kaynaklı çıkar çatışması bulunmamaktadır.

Sürdürülebilir Kalkınma Amaçları (SDG)

Sürdürülebilir Kalkınma Amaçları: 4 Nitelikli Eğitim

REFERANSLAR

- Akturfan, M., Çınar, Z., & Özata, E. (2022). Karaman ilinin gastronomi turizmi potansiyelinin SWOT analizi ile değerlendirilmesi. *GastroMedia Journal*, 1(1), 19-29.
- Aras, S. (2024). Gastronomi turizminde turist rehberleri (Gastrorehberlik): Türkiye’de yapılmış çalışmaların bibliyometrik analizi. *NEUGastro*, 3(1), 1-14.
<https://doi.org/10.54497/neugastro.2024.1>
- Asan, A. (2004). ISI’nin kullandığı indeksler: SCI-Expanded, SSCI ve AHCI: Tarihsel gelişim, bugünkü durum ve etki faktörü (IF). *Orlab On-Line Mikrobiyoloji Dergisi*, 2(5), 1-21.
- Aslan, A. (2019). TRDizin. *Acta Medica Alanya*, 3(1), 1-2.
- Aydemir, D. A. (2018). Gastronomi ve mutfak sanatları eğitimi alan üniversite öğrencilerinin kariyer beklentileri: Lisans öğrencilerine yönelik bir araştırma (Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi), Nevşehir Hacı Bektaş Veli Üniversitesi.
- Bişiren, A. & Gençer, K. (2023). Türkiye’deki üniversitelerde verilen aşçılık eğitimi ile gastronomi ve mutfak sanatları eğitiminin karşılaştırılması. *Uluslararası Sosyal Bilimler ve Eğitim Dergisi – USBED* 5(9), 337-350. <https://dergipark.org.tr/tr/pub/usbed>.
- Black, R. (2013). Food studies programs. In *Routledge international handbook of food studies* (pp. 201-208). Routledge.
- Buluk Eşitti B. ve Bay E. (2023). Gastronomi Eğitimi Alanında Yayınlanan Lisansüstü Tezlerin Bibliyometrik Analizi, *Sivas İnterdisipliner Turizm Araştırmaları Dergisi*, 6(2), 31-41.
- Çalıköğlü A., (2023). Araştırma üretkenliği yüksek akademisyenler: Kimler, nasıl çalışıyorlar, etkili faktörler neler? *Yükseköğretim ve Bilim Dergisi/Journal of Higher Education and Science*, 13(2), 205-218. <https://doi.org/10.5961/higheredusci.1223362>.
- Demir, Talip. (2016), İlahiyat Fakültelerinin Akademik Yayın Performansı, *Toplum Bilimleri Dergisi*, 10 (19), 379-396.
- Editor Resources (2024), Emerging Sources Citation Index.
<https://editorresources.taylorandfrancis.com/>. Erişim Tarihi: 27.10.2024.
- Erbakan.edu.tr (2020), Uluslararası Alan İndeksleri.
https://erbakan.edu.tr/storage/images/department/personel/alan_indeksleri_01062020.pdf.
Erişim Tarihi: 27/10/2024.
- Gülenç Birsen, A., & Erdoğan, H. A. (2024). Turizm Öğrencilerinin Aldıkları Eğitime ve Kariyer Beklentilerine İlişkin Algıları. *NEUGastro*, 3(1), Sayfa 29-50.
- Haden, R. (2014). Legend to Launchpad: Le Cordon Bleu, gastronomy and the future of education. In *The Routledge handbook of tourism and hospitality education* (pp. 492-504). Routledge.
- Hochberg Y. & Tamhane, A.C. (1987). Multiple comparison procedures. New York: John Wiley & Sons Press.
- İstatistik.yok.gov.tr (2024) Öğrenim Düzeyleri ve Birimlere Göre Öğrenci Sayıları,
<https://istatistik.yok.gov.tr/> 28/07/2024 tarihinde alınmıştır.
- Karasözen, B., Bayram, Ö. G., & Zan, B. U. (2011). WoS ve Scopus veri tabanlarının karşılaştırması. *Türk Kütüphaneciliği*, 25(2), 238-260.
- Kurnaz, A., Babür, T. E., & Kurnaz, H. A. (2018). Gastronomi Eğitiminde bir sosyal sorumluluk

- projesi: Mengen ulusal aşçılık kampı. *OPUS International Journal of Society Researches*, 8(1), 504-520.
- Önder, Ç., & Erdil, S. E. (2015). Aynı kurumsal beklentilere tabi aktörlerin farklılaşan davranışları: Öğretim üyelerinin bilimsel yayın üretkenliklerinin üniversite, bölüm ve birey düzeyindeki yordayıcıları, *ODTÜ Gelişme Dergisi*, 42, 481-519.
- Semint, S., & Özbay, G. (2021). Gastronomi ve Mutfak Sanatları Eğitiminde İstihdam Yapısına İlişkin Bir Araştırma. *MANAS Sosyal Araştırmalar Dergisi*, 10(3), 2060-2075. <https://doi.org/10.33206/mjss.883921>.
- Sezen, T. S. (2018). Gastronomi eğitimin mevcut durumunun analizine yönelik bir araştırma (Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Balıkesir Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü).
- Sop, S.A. (2017). Turizm Alanındaki Araştırma Görevlilerinin Yayın Performansı ve Yayın Yapmaya Yönelik Görüşleri, *Turizm Akademik Dergisi*, 4 (1), 17-31.
- Temizkan, R., Bulgan, B., & Satı, A. (2024). Gastronomi ve Mutfak Sanatları Lisans Programlarında Görevli Öğretim Elemanlarının Analizi. *Annals Of Gastronomy And Tourism Studies*, 1(2), 1-13.
- Toker, A. (2020). Ankara Otelcilik Okulu. Türkiye Turizm Ansiklopedisi. <https://turkiyeturizmansiklopedisi.com/ankara-otelcilik-okulu>, Erişim Tarihi: 26/07/2024.
- TRDizin (2024), Hakkında. <https://trdizin.gov.tr/hakkinda/#:~:text=TR%20Dizin'in%20kapsam%C4%B1n%C4%B1%20olu%C5%9Fturulan,itiabaren%20web%20sayfas%C4%B1%20%C3%BCzerinden%20taranabilmekt edir>. Erişim Tarihi: 27/10/2024.
- UAK.gov.tr (2023), Doçentlik Duyuru. Doçentlik Başvuru Şartlarının Değişikliğine İlişkin Duyuru. <https://www.uak.gov.tr/Sayfalar/docentlik-duyuru-detay.aspx?did=34>. Erişim Tarihi: 27/10/2024
- Yorgancı, E., & Sungur, B. (2023). Yiyecek İçecek Hizmetleri Alanında Aşçılık Eğitimi Alan Öğrencilerin Temel Mutfak Yeterliliklerinin Belirlenmesi: İstanbul İli Örneği. *Gastroia: Journal of Gastronomy And Travel Research*, 7(1), 108-123. <https://doi.org/10.32958/gastoria.1165559>.
- Yükseköğretim Program Atlası. (2024). Gastronomi ve Mutfak Sanatları, <https://yokatlas.yok.gov.tr/lisans-bolum.php?b=19024>, Erişim Tarihi: 26/07/2024.